

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Vædringsforslaget til § 24 vedrørende Dr. Hornemanns Pensionering er tiltraadt af Udvalget og stillet af Ministeren. Jeg antager ikke, at nogen Begrundelse udoover, hvad der er meddelt i Aktstykkerne, er nødvendig. Udvalget har altsaa med de Motiver, Aktstykkerne meddele, tiltraadt Forslaget. Derefter kommer jeg til Vædringsforslaget under Nr. 189, som vedrører § 28. Det behøver heller ingen nærmere Forklaring fra min Side, det er en Selvsølge. Paa Lovforslagets § 2 er der kun et Vædringsforslag, som ligeledes er tiltraadt af Udvalget i Genhold til Motiverne; det behøver jeg derfor heller ikke nærmere at omtale. De to Forslag, der ere stillede udenfor Listen under Nr. 12 og 13, ere jo ikke stillede af Udvalget, det ene er stillet af et enkelt Medlem i Udvalget, og det andet af 15 Medlemmer i Salen. Jeg antager, at de ærede Forslagsstillere ønske først at udtale sig om Sagen, forinden jeg paa Udvalgets Vegne meddele Udvalgets Stilling til Spørgsmaalene.

H. J. Hansen: Da Lovforslaget om Anlæggelsen af en Forsøgsstuebane ved Bur Holdeplads var til Behandling her i Thinget, tillod jeg mig at anbefale Købet af det Areal, der i dette Lovforslag var omtalt, nemlig et samlet Areal af henved 4,000 Tdr. Land fra Bur Holdeplads mod Syd og mod Nord op til Klosterhede, som Staten i Forveien eier. Jeg forvarede mig den Gang udtrykkelig mod at tale af militære Interesser, idet jeg aldeles bestemte fremhævede, at for mig var Hovedsagen Skovplantningens Fremme, og dette er Tilfældet endnu. Det nævnte Lovforslag blev som bekendt henvist til Behandling i det militære Udvalg, men da man kan antage, at dette Lovforslag ikke vil blive tilendebragt i denne Samling, og Salget af Arealet saaledes ikke vil finde Sted i Aar, saa har jeg tilladt mig tilligemed 14 andre ærede Medlemmer af dette Thing at stille Vædringsforslaget under Nr. 12 udenfor Udvalgets Liste om en Bevilling af 200,000 Kr. til Finansministeren til Indkjøb af de paagjældende Arealer. For Plantningsagens Skyld vil det ikke være saa overordentlig vigtigt, om denne Handel kan finde Sted i Aar eller ad Aare, men der andre Interesser, nemlig Lodsseiernes Interesser, som jeg anser det for min Pligt at sige et Ord for her i Salen. De paagjældende Lodsseiere ere 2 Slags, først de, der eie beboede og bebogede, altsaa dyrkede Dele af det paagjældende Areal, og dels Saadanne, hvis Andele ikke ere dyrkede og altsaa heller ikke beboede. Jeg kjender ikke saa nøie de Førstes Antal,

men jeg antager, at de ville være henved en Snæs Stykker. For disse Sidste vil Handelen have overordentlig stor Betydning. De have allerede fra forrige Efteraar været i Underhandlinger gennem Ministeriets Mellemmænd om Afstaaelse af deres Forde, og de have ventet, at den Handel kunde komme i Stand paa den Maade, at hele Affæren blev sanktioneret af Rigsdaagen derved, at en Bevilling blev vedtaget. De have selvfølgelig paa Grund deraf indrettet hele deres Arbejde og hele deres Arrangement derefter, og en Del af dem har maasse allerede forberedt sig paa at skaffe sig et andet Hjem. Det vil jo deraf være indlysende, at hvis Handelen ikke nu kommer i Stand, vil det være baade en Stusselse for de vedkommende Lodsseiere og sikkert ogsaa for en Del af dem være et stort Tab. Nu kan det vel fra en Side siges, at det Belsøb, der her er foreslaaet, er noget udoover den Pris, som man i Almindelighed pleier at give, hvor Staten kjøber Hedearealer til Beplantning. Jeg indrømmer, at den foreslaaede Betaling vil blive en noget høiere Pris, men dette finder sin Forklaring i det alt paapegede Forhold, nemlig i den Omstændighed, at en Del af Arealen er dyrket og beboet. Jeg indrømmer, at det under almindelige Forhold ikke er tilraadeligt, at Staten kjøber saa dyre Arealer til Beplantning, men her stille Forholdene sig saaledes, at hvis man overhovedet ønsker Klosterhedeplantagen fortsat imod Syd ud til Bur, er det ubetinget nødvendigt, for at Arealerne kunne blive et samlet Hele, at disse dyrkede Dele maa købes med. Men foruden den egentlig dyrkede Del findes der ogsaa en Del Eng- og Mosestrækninger, og hvis Staten kommer i Besiddelse af dem, ville de kunne give Staten en bethdelig aarlig Indtægt, og derved vil i Virkeligheden Kjøbesummen blive en Del og ikke saa lidt endda reduceret, saa den foreslaaede Sum vil i Virkeligheden ikke blive saa stor, som den ser ud til. Saa tror jeg tillige, at man maa regne med det som en Faktor, at den Forkultur, som maa finde Sted, hvor Hedearealer beplantes, bliver meget mindre for disse dyrkede Arealers Vedkommende end, hvis det var raa Hede Afhammen. Ogsaa det, mener jeg, maa man tage med i Betragtning, hvor man taler om at indkjøbe Hedearealer og om Tilplantning deraf. Man bør ogsaa gaa ud fra, at Skovplantningen paa disse Arealer vil blive bedre og snarere vil naa til en kraftig Udsvilling, end ved Plantning paa raa Hedejord. Heller ikke bør det forglemmes, at paa et saa stort Areal Skov, som her engang i Tiden vil blive, hvis dette Areal bliver kjøbt, vil der være nødvendig Brug for en